

ПОГРОМЪТ над бежанските организации на българите от Македония

Брошура N2

София, 2009 г.

© Издание на Съюза на македонските организации и на потомците на българите от Македония

Препечатване, размножение и разпространение по какъвто и да било начин са разрешени и препоръчителни!

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Увод
2. Въведение
3. За братствата и тяхното разгръщане
4. Партии, преврати и начало на погрома
5. Спекулации с историята
6. Хронология на сегашното – партизанлък и то в частна полза
7. Помощ или "прехвърляне на топката"
8. А сега накъде?

ПРИЛОЖЕНИЯ

1. Списък на братствата юридически лица, София - 15
2. Резолюцията на съда за прекратяване на братствата - 16
3. Стенограма за отпадане на §5 от ЗЮЛНСЦ - 17
4. Указ на Президиума на НС (1951 г.) - 17
5. Писмо от Народното събрание - 18
6. Писмо от МВР - 19
7. Писмо от Министерство на правосъдието - 20
8. Писмо от адм.прокуратура - 21
9. Писмо от Омбудсмана - 22
10. Писмо от Държавния архив - 23
11. Писмо от НДСВ - 23
12. Писмо от Бълг. Орда - 24
13. Писмо от Ф. Димитров - 25
14. Декларация от Бълг. лига - 26
15. Решение на Политбюро на БКП - 27
16. Резолюция 1096 – т.т.1 и 3 на ЕС

I. УВОД

Преди две години Съюзът на македонските организации издаде брошурата "ПОГРОМЪТ НАД БЕЖАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА БЪЛГАРИТЕ ОТ МАКЕДОНИЯ" в сравнително ограничен тираж. Същата бе разпространена в две посоки – едната към държавните институции, партиите, обществените организации, а другата - към наши основни симпатизанти и членове.

С връчването на брошурата отправихме и писмена молба за становище и предложение за решаване на разглежданите въпроси.

От тогава измина достагъчно време, в което постъпиха становища от помолените институции и лица, а и настъпиха нови събития и обстоятелства, които именно ни задължават да ПОВТОРИМ НЯКОИ ОСНОВНИ ФАКТИ И ИЗВОДИ, НО И ДА ДОБАВИМ НОВИТЕ ТАКИВА, за да се имат предвид при третиране на проблемите, които, според нас, НЕ ТЪРПЯТ НИКАКВО ОТЛАГАНЕ.

Финансовите възможности на съюза ни са ограничени и не ни позволяват да ПРЕИЗДАДЕМ И ПРЕДЛОЖИМ ОТНОВО БРОШУРА № 1, заедно с настоящата такава, поради което ще молим да ни извините за повторението на някои факти, изводи и документи.

II. ВЪВЕДЕНИЕ

Малко народи по света имат подобни срамни дни, когато БЪЛГАРИ ПОСЯГАХА НА БЪЛГАРИ ЗАТОВА, ЧЕ СА БЪЛГАРИ И КОЙТО ПОГРОМ СТАВАШЕ ПО ПОРЪКА НА ОТЧУЖДИЛИ СЕ БЪЛГАРИ. Основната вина на потърпевшите беше, че не се отказваха от народността си, която им бе кръвно завещана от техните бащи и деди - съвременници и ученици на светите предшественици, като Паисий от Банско, Яким Кърговски от Кичево, Кирил Печиневич от Тетово, Райко Жинзифов от Велес, Григор Пърличев и Кузман Шапкарев от Охрид, двамата братя от Струга – Димитър и

Погромът.../3

Брошура N2

ПОГРОМЪТ

над бежанските организации на българите от Македония

**ДОКОГА ЩЕ БЪДАТ ПРЕМЪЛЧАВАНИ
И ПОДМИНАВАНИ ПОСЛЕДИЦИТЕ ОТ ПОГРОМА,
ИЗВЪРШЕН ОТ ТОТАЛИТАРНАТА ДЪРЖАВА
НАД БЕЖАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ
НА БЪЛГАРИТЕ ОТ МАКЕДОНИЯ
И НАД ЧАСТ ОТ БЪЛГАРСКАТА НАЦИЯ**

**ОТНОВО
ЗА ПОГРОМА НАД БЕЖАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ
НА БЪЛГАРИТЕ ОТ МАКЕДОНИЯ
И ЗА НЕЗАБАВНОТО ПРЕМАХВАНЕ
НА ПОСЛЕДИЦИТЕ МУ**

/текст и документи/

2009 година

Брошура N2

ПОГРОМЪТ

над
бежанските организации
на българите от Македония

въ България

Константин Миладинови и хиляди знайни и незнайни българи от всички крайща на македонската земя.

Горната срамотия стана в дните на реалния социализъм и хуманния интернационализъм, но страшните последици от нея продължават да ни гнетат и в дните на съвременната демокрация.

И конкретно какво бе станало?

Поселението на Македония е имало злата участ да бъде под робията на много тирани, но никога не е забравило бита и корена си и често е пристъпвало към безметежна борба за свобода, лична чест и народно достойнство.

И до днес няма успяло въстание срещу робията по тези краища, а и поробителите не простиха никога това непокорство и колежа, палежа, насилваха и пр., а македонците напускаха масово родните си крайща и търсеха спасение по всички посоки на света, но определено и най-вече в пределите на Майката-Родина – България.

Но където и да отиваха бежанците, не им беше лесно – далече от родния край и без помощта на роднини, приятели, съседи и всичко, сред което бяха се родили, учили и живели. Вярно е, че по новите им поселища местните хора – новите техни братя и сестри, пък и държавата, все пак им помагаша с онова, с което можеха.

III. ЗА БРАТСТВОТА И ТЯХНОТО РАЗГРЪЩАНЕ

Именно това бежанско битие породило и нуждата от тяхното социално сдружаване, за да осигурят взаимната помощ и благотворителност. Тези обществени сдружавания добиха и библейското име – БРАТСТВА.

От изложеното дотук е видно и ясно, че причините за възникването на тези братства са политическите и социалните последици от водените борби, бунтове и въстания от македонските българи за свобода, за лична и за национална чест.

Едва ли има и по-достойни поводи и мотиви за сдружаване от тези, които породиха братствата на македонските бежанци.

Скоро техният брой надхвърля 700, от които повече от 200 бяха регистрирани като правни субекти. Само в София техният брой е над 60, а като юридически лица бяха записани 36 */Приложение № 1/*.

Възможностите на самите братства се разширяваха с промените на тяхната структура, като от елементарни сдружения някои от тях преминаваха към стопанска, банкова и дори научна дей-

ност, при което възникнаха и Македонската кооперативна банка, Македонската народна банка, Македонският научен институт и др. Наред с това се е развивала и самата организационна структура, като, начинаейки от 23 юли 1912 г. е бил изграден и Централен съюз на братствата, чието ръководно тяло отначало се наричало Изпълнителен комитет, а по-късно и Национален комитет. Като особено активни са били сдруженията в София, Пловдив, Варна, Горна Джумая и др. Самата засилена обществена дейност на бежанските сдружения водела до две значими последици, а именно: от една страна те станали значим и активен участник в живота на българското гражданско общество, а така също и участието на техните членове в живота на самата държава и, от друга – ликвидирани били до голяма степен личностната, партийната и груповата противопоставеност.

IV. ПАРТИИ, ПРЕВАТИ И НАЧАЛО НА ПОГРОМА

В цялото си времее съществуване македонските бежански организации са били винаги обект на партизански попълзновения от страна на различните партии, но определено "първенци" в това отношение са били различните комунистически партии и то не само от нашата страна, но и тези от съседните държави и най-вече от Москва, Белград и то специално в лицето на Комунистическия интернационал – КОМИНТЕРНА. Последният формално бе разпуснат през 1943 година, но неговите догми и примери и до днес са "пътеводна звезда" за различните сегашни комунистически преобразования.

Ние ясно съзнаваме, че не би могло да има нормална и демократична държава без наличието на политически партии и затова у нас няма никакво желание и намерение да бъдем техни рецензенти, защото не само сме обществена организация в обществена полза, в която винаги са членували и ще членуват хора с различни политически убеждения, но и решително се противопоставяме на онзи користен партизанлък, който е лишен от чувството на отговорност, че сме преди всичко българи.

Именно този принципен извод ще подкрепим с данни и факти в следващото изложение.

Македонските бежански организации са се развивали и съществуваха сравнително спокойно до провеждането на сърбоманския преврат от 19 май 1934 година, който именно пряко посегна на революционната организация на поробените – Вътрешната ма-

кедонска революционна организация – В.М.Р.О, като я забрани с изричен декрет, но и отделно от това физически посегна на побелелите вече четници, илинденци, войводи и други мъченици и борци за свобода и българщина. Превратаджиите не се решиха да посегнат пряко на бежанските братства като обществени организации, но интернираха цялото ръководство на съюза ни и на най-активните по места.

По подобен начин се развиха събитията и десет години по-късно – септември 1944 година, когато отново дейно участваха и същите превратаджици, но този път под ръководството на БКП и на КОМИНТЕРНА. Първоначално не бе посегнато на братствата, но вместо това се пристъпи към необузданата разправа с много от техните членове, на които и до днес не се знаят безкръстните им гробове. Последваха и съдебни процеси, както и масови интернирания – наред с официалната агитация и държавната принуда за признаване на старата сърбоманска, федералистка и коминтерновска теза за македонски нация, език и история по без каквото и да било реален резултат. Срещу тези гадни набези се възпроявяла основната маса на бежанските братства, па дори и от страна на отделни комунистически деятели, като Ангел Томов и други.

И към тази всеобща политическа и обща държавна принуда се прибегнало и до намесата на съда и закона, за да бъде ликвидирана съпротивата на братствата. Поводът е бил официалното искане на югославската и македонската компартии и свързаното с него решение на Политбюро на БКП под № 135 от 17 март 1947 година */Приложение № 2/*.

Във връзка с последното в новия закон за лицата и семейството се предвиждал и специален ред за прекратяване на сдруженията. Така скоро били образувани стотици дела за прекратяване на бежанските братства и то под благовидния предлог за "саморазпускане". Не се спазвала и никаква съдебна процедура, а крайният резултат винаги е бил безспорен */приложение № 3/*. Вместо имуществата на братствата да постъпят по общия ред във фонда на държавата, те били предварително пренасочени с Указ на президиума на Народното събрание към бъдещи и настоящи комуноидни организации, създадени именно за тази цел */приложение № 4/*. Сериозна персонална грижа била положена и за самите съдебни състави, които разгледали тези дела, като били насочени от областните към околийските съдилища и то пред специално подбрани удобни еднолични състави. В тази

насока интерес предизвиква безспорният факт, че издаденият съдебен акт за прекратяването на братствата НЕ Е РЕШЕНИЕ – така, както изисква законът, а само РЕЗОЛЮЦИЯ. Последната не е била акт, който е влизал в ЗАКОННА СИЛА – обстоятелство, което сега би могло много да улесни приключването на проблемите.

С течение на времето "дарените" комуноидни организации, като Съюзът на културно-просветните дружества и отделно едноименните дружества "Гоце Делчев" в София и Варна се снабдиха и с нотариални актове за така "дареното" им, сътворено с труда, заемите и левчетата на бежанците от Македония.

Тоталитарната власт осигурила и "развитие" на идеята за македонска общественост, като от една страна ПОВЕРИЛА ЗА СТОПАНИСВАНЕ дарените имоти на Националния комитет на Отечествения фронт, и от друга – наред с комуноидния Съюз на културно-просветните дружества – изградила и политически клуб на името на друг партиен функционер - Владимир Поптомов и официално прекратила опитите за общественост, като на мястото на различните сборища създавала секции към горния клуб. За ръководител на този последния бил назначен без всякакво стеснение полковникът от ДС – Иван Караянев, който пък от своя страна направи всичко възможно, за да привлече масово комунисти и комсомолци. Именно от тази посока дойдоха и подбрани младежи в лицето на Красимир Каракачанов от Русенско, Евгени Еков от Ловешко, Спас Ташев от Пещерско, Анатоли Величков от Благоевград, Наум Кайчев, Бойко Ватев и други подобни. Някои от тях бяха доведени и представени пряко от антуража на тогавашното партийно величие Пенчо Кубадински.

Отстранените бежанци и техни потомци – независимо от политическите си убеждения, твърдо се опълчиха срещу проведените физически и правен геноцид и мародерство, което наложило да бъде специално "командирован" за умиряване на положението – члена на ЦК на БКП и зам.началник на кадровия й отдел "Деловодство" – Иван Александров от с. Долна Вареница, Михайловградско.

V. СПЕКУЛАЦИИ С ИСТОРИЯТА

Наскоро дошел и още един преврат – вътрешнопартийният от м.ноември 1989 година, който все пак даде някаква обща

надежда на хората за промяна на статуквото, но и на практика скоро се стигна само до още по-голямо облагодетелстване на партийната олигархия и техните нови разноцветни мекерета.

И за македонската общественост се открила илюзорната възможност за отмяна на последиците от тоталитарния погром, за който бе свикан на 5 и 6 януари 1990 година така наречения **ВЪЗСТАНОВИТЕЛЕН КОНГРЕС** с участието на делегати от всички крайща на света и най-много от Македония.

Последното определено разтревожило партийната организация и тя отправила тревожен зов за специално внимание към онова, което става в македонските среди, а и същевременно приложила и една интересна съдебно-документална хватка, като нейните функционери в Македонския дом поискали от Градския съд – София **ДА ПРЕДЛОЖИ ДОКУМЕНТИТЕ НА КОНГРЕСА** към фирменото дело № 1/1953 г. на комуноидния съюз на Калайджиев, Главинчев, Пирински и други, който **НИКОГА НЕ Е БИЛ ЗАКРИВАН**. Сменен е бил само номера на делото, което стана 1794/90 г., под който номер и по което дело и днес се води обществената организация на Каракачанов и хората около него – регистрирано официално в "частна полза".

Така стана грозна фалшификация, като бе подменена волята на много достойни българи от всички крайща на света, но която не се разбра, защото всичко се вършеше тайно и прикрито.

Никой не е очаквал подобна гавра с обществеността, пък и никой не знаеше нищо конкретно по самия геноцид над бежанските организации, докато някои историци от наново учредения Македонски научен институт не разкриха тайните, скрити в архивите на тоталитарната държава.

VI. ХРОНОЛОГИЯ НА СЕГАШНОТО – ПАРТИЗАНЛЪК, НО САМО В ЧАСТНА ПОЛЗА

И започна ерата на грубия партизанлък, който често не се съобразява нито с конституция, нито със закон, а камо ли с морал и принципи на някаква реална демокрация, и всичко това под активната десница на олигархията, пък и дори в рекламиран и открит съюз с нея.

Почнаха пазарлъци за депутати, за изборни съюзи, за търговски съюзи, за явно и скрито субсидиране, за "чадъри" върху очевидни нарушения и то първоначално от обществената организа-

ция, а после и от името и на партия без име, а направо с абривиатурата на революционния отряд на нашите предци.

Изглежда, че от един център са давани методическите указания, защото и в София и Варна – тамошните комуноидни организации постъпиха по един и същи начин, за да "спасят" дареното, им като първоначално се прекръстиха **В ПЪЛНО ПРОТИВОРЕЧИЕ НА УСТАВИТЕ СИ, ПЪЛНИ С ГРЪМКИ ФРАЗИ И ЛОЗУНГИ** – че са в "частна полза". Как ли звучи на Вас израза "ВМРО – в частна полза" или "Гоце Делчев – в частна полза" – дали не се омърсява нещо от кървавата българска история".

След това последва още една юридическа хватка – обществената организация на Калайджиев, Главинчев, Каракачанов и др., основа и регистрира в Окръжния съд – Пазарджик фондация, на която прехвърли имотите си. Същото направиха и от Варна, но те пък се обърнаха за регистрация към Окръжния съд – Плевен. И двете фондации бяха обявени също "в частна полза", а ръководствата им бяха попълнени все от старите личности от ръководствата на "дарителите".

Въпросът е за какво се прави подобна правна акробация от тези обществени организации? "Частната полза" ги прави недосегаеми за текущия контрол както на държавата, така и на собствените им членове, а самото прехвърляне на трета обществена организация, която е също в "частна полза" – разчитат да бъдат "добросъвестни" разпоредители и неатакуеми и неконтролирани при следващи сделки – ако настъпят дни да се осъществи отмяната на репресивните действия на тоталитарната държава.

Мнозина от Вас логично ще си зададат въпроса дали не е късно сега и след толкова време да се поставят тези въпроси, след като у нас има и най-различни държавни инстанции, отделно – съд и прокуратура, пък и толкова партии и медии, че просто човек трудно би се ориентирал **КЪМ КОГО ПО-НАПРЕД ДА СЕ ОБЪРНЕ...**

Сега накратко към кого Съюзът на Македонските организации се обърна за намеса и съдействие?

VII. ПОМОЩ ИЛИ "ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ТОПКАТА"

Потърсена бе върховната държавна инстанция /България е парламентарна република/ към 38-то и 39-то Народни събрания, от чиито ръководства бяхме посрещнати и изслушани доста при-

ветливо. Впоследствие наши представители работиха и взеха участие в заседания на Правната комисия при работата по проекта за Закона за юридическите лица с нестопанска цел, в който бе предвиден и текст, който да разреши, макар и частично, разглеждания проблем. Обаче в пленарна зала, и то при второ четене, пак бе направен определен политически гаф и то преди всичко от тогавашния депутат от групата от Пиротска 5 Велислав Величков в съдружие с депутатката от БСП Татяна Дончева /Приложение № 5/. Срещу това споразумение се изказа вносителят на проектозакона Светослав Лучников, който току що се бе върнал от тежка операция, но бе жестоко бламиран със 171 на 6 гласа. Това бе последната парламентарна поява на този достоен българи, тъй като наскоро си отиде от този свят, жестоко огорчен от собствената му парламентарна група.

Не сме търсили никаква помощ от настоящото Народно събрание, водени от предубеждението, че неговият председател има твърда отрицателна позиция, наследена от бащата Пирински – бивш главен секретар на Македонския народен съюз в САЩ – пряка институция на Коминтерна.

От много местни лица настоятелно ни съветваха да се обърнем към прокуратурата или съда, което след голямо наше колебание изпълнихме, но и от което впоследствие загубихме близо пет години на напразни усилия и надежди.

Подадохме мотивирани жалби с доказателства до всички видове и степени прокуратури, но нищо не се получи, тъй като съответните прокурори НЕ ВИЖДАХА НИЩО НЕРЕДНО И НИ СЪВЕТВАХА ДА ПОТЪРСИМ РАЗРЕШЕНИЕ ПРЕД СЪДА.

И тях послушахме и до ден днешен търсим правата и възможностите си и като обществена организация в обществена полза, и като обикновени български граждани.

Предявен бе конститутивен иск по чл.13 от ЗЮЛНСЦ пред Градския съд – София и след повече от 3 години и при проведени 16 съдебни заседания, експертизи, свидетели и пр. се появи на бял свят едно съдебно решение буквално с 15 реда мотиви, в което без да е споменато и обсъдено нито едно от заявените фактически и правни основания, претенцията бе отхвърлена.

След това Апелативният съд – София прие, че са допуснати грешки, коригира ги, но същевременно намери, че предявилите иска не са "заинтересовани лица" и е трябвало по друго време и по друг път да потърсят съдебната интервенция.

Върховният съд повтори мотивите на предходната инстанция и намери за основна причина, че лицата, които са предявили съдебния иск, е трябвало първо да си платят членския внос към провинилата се организация и след това да претендират за някакво приложение на закона.

Всичко това за нас звучеше неубедително и несправедливо и въпросът бе отнесен в Европейския съд за правата на човека в Страсбург – Франция и вече близо две години чакаме решение, което се бави поради липсата на съдия от България, тъй като първоначално за такъв бе определена ПРЯКАТА ВНУЧКА НА САМИЯ ХРИСТО КАЛАЙДЖИЕВ. Не дадохме съгласие и 8 възразихме, защото смятаме, че не може внучката да се произнася за отрицателни факти, от дейността на нейния дядо.

Очаквайки вердикта на Европейския съюз, бе издадена първата брошура с изложение за широката общественост относно последиците от погрома, който бе осъществен от тоталитарната държава над бежанските македонски организации и какво е направено или пропуснато да бъде направено за премахването на тези последици – равносилни на геноцида срещу арменците и евреите, но извършен от техни сънародници, а не от чужденци.

Така издадената брошура бе предадена на ръка и срещу съответен входящ номер и след време се получи становища и отговори от различни места. Сега една от основните цели на настоящата брошура е да ВИ ЗАПОЗНАЕМ И С ХАРАКТЕРНОТО В ПОСТЪПИЛИТЕ ОТГОВОРИ, ЗА ДА МОЖЕ ВСЕКИ ОТ ВАС, ПЪК И ЦЯЛАТА БЪЛГАРСКА ОБЩЕСТВЕНОСТ ДА ПРЕЦЕНИ НА КАКВО БИ МОГЛО ДА СЕ РАЗЧИТА ИЛИ НЕ ЗА В БЪДЕЩЕ както И ДОКОЛКО НЯКОИ ХОРА СА БЪЛГАРИ.

Извадки от отговорите с кратък коментар по тях.

Първият адресат е от най-висшата държавна инстанция у нас – Народното събрание, откъдето идва отговор, само че брошурата е препратена в една от многото комисии, а от последната – ни вест, ни звук вече близо две години. /Приложение № 6/

Следват два отговора от МВР и от Министерство на правосъдието, които братски си приличат както по структура, така и по съдържание, а и преди всичко по очакваното, но не дошло съдействие. Ръководителите и на двете ведомства се задоволяват да пояснят преките си задачи –от една страна, и от друга – да ги

съпоставят с изразените искания в брошурата, за да стигнат до извода, че с нищо не могат да помогнат, което именно ни и насочи да търсим помощ само от чужбина /Приложения №№7 и 8/.

Следващото писмо е на Върховната административна прокуратура, която също не взема отношение по изнесеното, а само ни препраща до друга държавна инстанция /Приложение № 9/.

Наша е грешката относно възможностите на института на омбудсмана, тъй като не сме познавали съществуващата кратка давност относно сезирането му с определен случай. Ние благодарим на господин Гиньо Ганев за изказаната елегантна съпричастност към станалото, в което той самият беше пряк участник. /Приложение №10/

От ведомството на държавните архиви също ни бе обърнат гръб, съпроводено с дежурното съчувствие, въпреки че може би няма друга държавна служба, която по-добре да е запозната с документалната страна на третирания проблем. /Приложение № 11/.

Друго лъха от отговора на канцеларията на НДСВ, който ни препраща в далечните бъдещи години, когато царските хора ще намерят време, сили и внимание да се запознаят с въпроса. /Приложение № 12/

Позволяваме си да посочим, покрай горните отговори, и две писма със съвсем различно съдържание и с дух на искрена съпричастност, а именно: едното на историческото дружество "Българска орда"; и другото – на бившия депутат Филип Димитров, което е съпроводено и с полезна и ценна консултация. Тези двата последни документа сочим на Вашето внимание, за да можете и Вие да различите хората именно по онова, което тупти в гърдите им и е съставка на българското им съзнание. /Приложение № 13 и № 14/

Горното изнесохме пред българската общественост, за да докажем докъде е стигнал националният ни срыв, подплатен с наследения коминтерновски nihilизъм и с чиновническия мантилитет на мързела и спокойствието – еднакво вредни за българщината.

Остава да си пожелаем СКОРО, АМА НАИСТИНА МНОГО СКОРО да дочакаме ИНСТИНСКА НАЦИОНАЛНА ДОКТРИНА, съпроводена с решителна промяна на досегашната обществена мъгла, и твърда и честна отговорност за всички, които ограбиха и

съсипаха страната, но този път без приложение на привилегии, давности и "чадъри"...

VIII. А СЕГА ПО КОЙ ПЪТ?

По повод брошурата
на Атлантическия клуб в България – "БЪЛГАРСКАТА ПОЛИТИКА
СПРЯМО МАКЕДОНИЯ" – стр. 25 – 2008 година,
с автори Любомир Иванов и колектив

Предварително заявяваме, че не можем да не се съгласим с повечето съждения и изводи в краткото съдържание на тази интересна брошура, но същевременно си позволяваме да отбележим отсъствието на внимание към един реален и основен фактор по разглежданата тема – ОБЩЕСТВЕННОСТТА И СВЪРЗАНИТЕ С НЕЯ ОБЩЕСТВЕНИ ОТНОШЕНИЯ И СДРУЖЕНИЯ.

Обществеността пряко не определя междудържавните отношения, но безспорно допринася за тяхното развитие и реалното им укрепване.

Обществените отношения в република Македония като млада държава все още не са развити и укрепнали на необходимата степен, но на подобно ниво са и в нашата страна, което конкретно се дължи на две обстоятелства, а именно:

- близо половин век тоталитарната държава и съпътстващата политически апарат твърдо и упорито задушаваша всякакъв опит за обществена реална дейност, особено от нелицеприятните на тях обществени групи;

- през следващите двадесет години на някаква хибридна демокрация нищо съществено не се направи за премахване на последиците от тоталитаризма.

По принцип ние си позволяваме да настояваме за повече общественост, защото тя е, която създава на различно ниво общността и сдружаването и то не само в рамките на държавните граници, но и далеч извън тях, вместо някаква напрегната дистанция и нежелано различие.

Ако съпоставим последното с нашето недалечно минало и сегашния ни статус, то се натъкваме на данни, които правят смислено и дори задължително ШИРОКОТО ЗАСТЪПВАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОТНОШЕНИЯ И ОБЩЕСТВЕННОТО СДРУЖАВАНЕ, КАК-

ТО В РАМКИТЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ТАКА И ПО ПОСОКА НА СЪСЕДНА МАКЕДОНИЯ, за което сочим следните факти:

Първо – българската държава в качеството ѝ на Родина-майка даде подслон и живот за стотици хиляди бежанци от всички краища на македонската земя, които със следващите си поколения създадоха едно поселение от македонски българи, което надхвърля броя на християните в границите на самата република Македония.

Второ – тези бежанци и техните потомци с течение на времето и за защита на своята българска национална идентичност създадоха стотици по брой и с голямо и реално значение свои обществени организации – братства, дружества, фондации, ефории, банки, институти и други, които по-късно, по тоталитарно време, бяха разтурени и ограбени.

Трето – значително и качествено е участието на тези бежанци и техните потомци в развитието както на българската държава, така и на гражданското ни общество.

Четвърто – запазена бе широка и топла връзка по семейна и родова линия с хората отвъд граничната линия с РМакедония и пр.пр.

И въпреки гореспоменатото задължени сме да направим извода, че все още липсват необходимите условия за изграждането и подържането на РЕАЛНИ И ПОЛЕЗНИ ОБЩЕСТВЕНИ ОТНОШЕНИЯ И ЗДРУЖЕНИЯ на базата НА ГРАЖДАНСКАТА ОБЩЕСТВЕННОСТ между хора, които не са само съседи, колеги, съдружници и пр. НО И ПО-БЛИЗКИ ИЛИ ПО-ДАЛЕЧНИ РОДСТВЕНИЦИ.

Сегашното положение НЕ МОЖЕ ДА ПРОДЪЛЖАВА ПОВЕЧЕ И АБСОЛЮТНО НАЛОЖИТЕЛНО Е РЕШИТЕЛНА ПРОМЕНА ПРЕДИ ВСИЧКО ЧРЕЗ ОТСТРАНЯВАНЕТО НА ОНОВА, КОЕТО ПРЕЧИ ИЛИ ПЪК СЛУЖИ НА НЕИСТИНИ ИЛИ ФАЛШИФИКАТИ

ЗА НАС РЕАЛНАТА ОБЩЕСТВЕННОСТ Е ОСНОВНИЯ ЗАЛОГ ЗА НАСТОЯЩЕТО И БЪДЕЩЕТО НИ И КАТО ХОРА И КАТО НАЦИЯ.

ПРИЛОЖЕНИЯ

Списък на прекратените фирмени дела на македонските братства и организации в София

1. Фирмено дело N 84/1934 г. на Велешкото братство
2. Фирмено дело N 306/1934 г. на Воденско-Ъгленското братство
3. Фирмено дело N 86/1934 г. на Галичко-Реканското братство
4. Фирмено дело N 584/1934 г. на Гевгелийското братство
5. Фирмено дело N 558/1934 г. на Дебърското братство
6. Фирмено дело N 73/1934 г. на Дойранското братство
7. Фирмено дело N 89/1934 г. на Илинденската организация
8. Фирмено дело N 595/1934 г. на Кайлярското братство
9. Фирмено дело N 343/1934 г. на Кичевското братство
10. Фирмено дело N 101/1934 г. на Костурското братство
11. Фирмено дело N 102/1934 г. на Костурското женско дружество
12. Фирмено дело N 63/1934 г. на Крушовското братство
13. Фирмено дело N 265/1934 г. на Кукушкото братство
14. Фирмено дело N 83/1934 г. на Кумановското братство
15. Фирмено дело N 219/1934 г. на Леринското братство
16. Фирмено дело N 158/1934 г. на Македонското женско дружество
17. Фирмено дело N 310/1934 г. на Македонска женска гужба
18. Фирмено дело N 81/1934 г. на

Смилевското братство

19. Фирмено дело N 529/1934 г. на Македонско младежко дружество "П. Яворов"
20. Фирмено дело N 389/1934 г. на Македонския младежки съюз
21. Фирмено дело N 23/1935 г. на Македонския научен институт
22. Фирмено дело N 559/1934 г. на Македонска младежка организация "Трайко Китанчев"
23. Фирмено дело N 569/1934 г. на Македонско дружество кв. Малешевци
24. Фирмено дело N 75/1934 г. на Малкоп्राдишко братство
25. Фирмено дело N 2/1935 г. на Охридското братство
26. Фирмено дело N 58/1934 г. на Паланечкото братство
27. Фирмено дело N 165/1934 г. на Прилепско братство
28. Фирмено дело N 608/1934 г. на Разложко братство
29. Фирмено дело N 194/1934 г. на Ресенско братство
30. Фирмено дело N 16/1934 г. на Серското братство
31. Фирмено дело N 80/1934 г. на Скопското братство
32. Фирмено дело N 181/1934 г. на Солунското братство
33. Фирмено дело N 208/1934 г. на Тетовското женско дружество
34. Фирмено дело N 495/1934 г. на Тетовско-Гостиварското братство
35. Фирмено дело N 444/1934 г. на Тиквешкото братство
36. Фирмено дело N 146/1934 г. на Щипското братство

Държавния архив - Съдебната палата - София - Фонд - 3.Кинв.опис. N 1 - делмопроизводствен N 1, Б

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ _____
Гр. София, 19. III 1951 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Соф. Окр. Суд, Окр. съд

в публично съдебно заседание на 1 Август
през хилядо девестотин петдесет втора година в състав:

Председател: Брам Ганова, дам. Соф. Окр. Суд

прокурор: Я. Яков Винков

при секретаря Ст. Христова като разгледа

докладването от С.И.И.Б. дело № 495 по описа за 34 год.

Р Е Ш Е Н И Е:

прекратява сдружението под наименованието Братство на
Варел и Оливия Братство в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34
на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

След вляването на съдебното в района след открито да се
внесе в специалния регистър на сдруженията и фондации,
да се уведоми Д.И.У. - отдел административен за вляването
прекратяване на сдружението.

Да се съобщи на У-ното на Коммуналното стопанство, че
"Добрава Витоша" на намери и приемо-изпращащо на сдружението
Методиев Пир в гр. София, в чл. 148 от З.И.С.

Грижливото поше да се съобщи пред Соф. Окр. Суд в 7
дн във срок от съдебното, че е изготвена

Зам. Окр. Судият Я. Яков

КОПИЕ - От събраното по делото ленив, С.И.И.Б., че 495
са в лице условията на чл. 148 от З.И.С. поради новото казие,
на съдебно-административен да се прилага, в какъвто смисъл и в
резултата.

Зам. Окр. Судият Я. Яков

2. Резолюцията на съда за прекратяване на братствата

ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ТАТЯНА ДОНЧЕВА:

Параграф 5 (1) Огържавното имущество на прекратените или са-
мопрекратили се след 9 септември 1944 г. сдружения с идеална цел се
предоставя по реда на чл. 44 на възстановени сдружения със същото
наименование и цели, ако продължава да е собственост на държавата и
общините, или с предоставено от тях безвъзмездно на други обществе-
ни организации или юридически лица.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ВЕЛИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ:

Параграф 5 от предходните и заключителни разпоредби да отпадне.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ТАТЯНА ДОНЧЕВА:

Параграф 5 от предходните и заключителни разпоредби да отпадне.

Параграф 6. Законът влиза в сила три месеца след обнародването
му в Държавен вестник и неговото изпълнение се възлага на Министъра
на правосъдието и правната евринтеграция... 31.03.2000 г.

/3/ Стенограма на предложението на Татяна Дончева

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИЗВЕСТИЯ

НА ПРЕЗИДИУМА НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Гласно №
Брой 23
20. III 1951 г.
Цена 40 ст.

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Правителство на Народното събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ

УКАЗ

за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София

1. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

2. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

3. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

4. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

2. Съдебното вляване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение, е изготвено на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

3. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

4. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

УКАЗ

за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София

1. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

2. Предишният на Народно събрание, изготвящо на 17. III 1951 г. от Министерския съвет на Народната република България и чл. 7, буква а) и б), по повод на Предишния на Народно събрание, Указ за прекратяване на сдружението "Братство на Варел и Оливия" в гр. София, регистрирано по гр. дело № 1495/34 на 03. Ян. 51 - в съдебно отделение.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

117 6191 - 4-79

София, 02.07 2006 г.
Моля, цитирайте при отговор!

ДО
Г-н НИКОЛАЙ ТОШЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СМО
СЪЮЗ НА МАКЕДОНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ
ул. "Христо Белчев" № 34, ет. 4
гр. София - 1000

Уважаеми господин Тошев,

Уведомявам Ви, че Вашата брошура „Погромът над бежанските организации на българите от Македония“ е предоставена на Комисията по правата на човека и вероизповеданията в 40^{то} Народно събрание.

НАЧАЛНИК НА КАБИНЕТА
НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

5. Писмо от Народното събрание

МИНИСТЕРСТВО
НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Г-н ТОШЕВ
11.07 6

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
СЪЮЗА НА
МАКЕДОНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ
(СМО)
Г-н Н. Тошев
гр. София 1000
ул. "Хр. Белчев" № 34, ет. 4

По наш вх. № М-5621/08.06.2006г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ТОШЕВ,

По повод Ваше писмо на цитирания номер с молба за становище и съдействие за решаване на въпроси, поставени в брошура под заглавие „Погромът над бежанските организации на българите от Македония“, Ви уведомявам за следното:

От текста на приложената брошура може да се направи заключение, че поисканото съдействие се отнася до осъществяването на предложенията, изброени на стр. 11 и 12 от брошурата:

I. Да се започне незабавно обществено обсъждане по извършения погром над бежанските организации на българите от Македония.

II. Да се започне процедура по отмяна на репресивните актове за закриване на македонските обществени организации - братства, дружества и др. - и да се възстановят закритите в изпълнение на закона македонски обществени организации.

III. Коме:

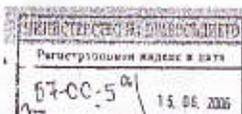
Деловодните лица са осъществявани от разследващи органи, включително длъжители от МВР, под ръководството и надзора на прокурор (чл. 52, ал. 3 от Наказително-процесуалния кодекс).

По изложените съображения, МВР не разполага със самостоятелна законова компетентност да реши поставените в брошурата въпроси.

МИНИСТЪР НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ:

Р. ПЕТКОВ/

6. Писмо от МВР - 19

ДО
Г-Н НИКОЛАЙ ТОШЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА
НА МАКЕДОНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

УВАЖАЕМИ Г-Н ТОШЕВ,

По повод на Вашето писмо от 7.06.2006 г., в което се обръщате към Министерството на правосъдието за становище, както и за съдействие "за решаване в съответствие със закона и справедливостта" на поставените въпроси в брошурата "Погромът над бежанските организации на българите от Македония", Ви информирам, че министерството винаги е имало съпричастност към проблемите на родолюбивите организации.

За съжаление, така представените искания:

1. Да започне незабавно обществено обсъждане на извършения погром над бежански организации на българите от Македония
2. Да започне процедура по отмяна на репресивните актове за закриване на македонските обществени организации – братства, дружества, и др. и да се възстановят закритите в нарушение на закона
3. Компетентните органи да извършат длъжностно разследване на МВРО и свързаните с него физически и юридически лица.

се изпълнява по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, не касаят специфична правна материя и не е в правомощията на Министерството на правосъдието да ги коментира.

Препоръчвам Ви да се обърнете към други институции, които имат отношение към поставените от Вас въпроси.

Пожелавам Ви успех и изразявам лична съпричастност с благородната национална кауза!

15.06.2006 г.

За министър:

МАРГАРИТ ГАНЕВ
ЗАМЕСТИНИК-МИНИСТЪР

7. Писмо от Министерство на правосъдието

ВЪРХОВНА АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА

Отдел "НЗЗОИПГ"

№ 711/2006 г. - II

19.07.2006 г.

София, бул. "Ал.Стамболийски" 18

ДО
АПЕЛАТИВНИЯ ПРОКУРОР
СОФИЙСКА АПЕЛАТИВНА
ПРОКУРАТУРА

Копие: СЪЮЗ НА МАКЕДОНСКИТЕ
ОРГАНИЗАЦИИ
гр. София
ул. "Хр. Белчев" № 34, ет. 4

Приложено, изпращаме Ви по компетентност брошурата "Погромът на бежанските организации на българите от Македония", придружена от писмо на г-н Николай Тошев – председател на СМО до Главния прокурор на Република България.

На стр. 10 от материала е посочено, че има висяща преписка в Софийската апелативна прокуратура, по повод жалба по въпроси предмет на брошурата.

В тази връзка изяснете има ли неприключени преписки или дела в САП, по жалби на Съюза на македонските организации и вземете мерки за бързото им решаване. За резултата уведомете своевременно жалбоподателя.

ПРОКУРОР

/СН

8. Писмо от адм.прокуратура

ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОМБУДСМАН
ИЗХ. № 1687/09.06.2006

ДО

Г-Н НИКОЛАЙ ТОШЕВ

ул. "Христо Бевчев" № 34, ет. 4
1000 гр. СОФИЯ

Относно: Писмо № 1687/09.06.2006 г. до омбудсмана на Република България

УВАЖАЕМИ Г-Н ТОШЕВ,

Благодаря Ви за брошурата „Погромът над бежанските организации на българите от Македония“, която сте ми изпратили. Действително поставените от Вас въпроси в нея имат значимост за едно сериозно преосмисляне на недалечната ни история. За съжаление институцията, която представлявам има ограничения от две годишна давност по разглеждане на въпросите, които са от нейната компетентност. Независимо, че дълбоко симпатизирам на Вашето усълаване за преосмисляне на историята, не бих си позволила да имам „становище“ /както Вие пишдете/ по Вашия литературен и исторически труд, тъй като Вашите изводи са много сериозни и далеч надхвърлят формата на една жалба, което е в компетенциите на омбудсмана по закон.

Уважаемие, *Гиньо Гацев*
Гиньо Гацев

9. Писмо от Омбудсмана

ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ НА АРХИВИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСНИЯ СЪВЕТ

55-60-3
19.10.06

ДО
Г-Н НИКОЛАЙ ТОШЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА НА
МАКЕДОНСКИТЕ БРАДСТВА

Уважаемии г-н Тошев,

С настоящето потвърждаваме получаването на брошурата „Погромът над бежанските организации на българите от Македония“, която безспорно предизвиква интерес.

Вие разбирате, ние не можем да се произнасяме по въпроси извън прехката ни компетентност.

С пожелание за плодотворна дейност.

Иванко Колев

10. Писмо от Държавния архив

Уважаемии господин Тошев,

Искрено съжаляваме, че едва днес сме в състояние да Ви отговорим, тъй като бяхме възпрепятствани от многото поща, която ежедневно получаваме и ангажиментите на г-н Симеон Саксбургготски.

Тези дни успяхме да му докладваме Вашето писмо и той ни възложи да Ви благодарим от негово име за материалите, които му изпратихте. Надява се в някой по-свободен момент в изключително натоварената си програма да може да се запознае с тях.

Като Ви изпращам неговите поздравии и благопожелания, оставам искрено Ваша:

Миа Мореро
Миа Мореро
Кабинет на Лидера

11. Писмо от НДСВ

ИСТОРИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО
"БЪЛГАРСКА ОРДА"
основано 1938; възстановено 1997

Председател: Милка Славнишва-Шварц
София ул. "Шейново", No 20 т.сл. 8430 741

40 ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪЕДИ НА МАКЕДОНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ
ГОСПОДИН НИКОЛАЙ ТОШЕВ

Уважаеми господин Тошев,

В отговор на Вашето писмо, което ми от Българска Орда отчаян
покушките, завладяване следното - подкрепяме идеите Вашата работилница
справедлива казус да защитите правата на потомците на бежанците от
Македония.

Знаеме, че след 10 ноември 1999 г. "поделени хора" се смятат
о исторически актове и станаха пълноправни собственици на имотите за
пани с промените на бежанците от Македония. Знаем и за тези имоти,
биха заграбени от зловащата тоталитарно комунистическа власт и обхва
за чужда полза. Смятаме че тези имоти трябва да бъдат реституирани
и да се върнат на своите първоначални собственици или на техните на
следници. Смятаме също че трябва да се започне процедура за отмяна
на репресираните актове за закриване на македонските обществени орга
низации.

Соборно ни вземут решение в 1749 на Пазарджишкия съд от 24.11
2003 г. в което решение пише - цитирам "Целите, които си поставя фон
дацията и спрешват като организация за осъществяване на дейност в
частна полза" - после подробно е списано какво ще прави фондацията,
но това частна полза е чуждена аргумента за мошеници и корупционни х
илюстрираме от къща на къща Пазарджишки съд, а не Софийски ще глед
дело за имот, който се камира в София.

наше и връчки от важни личности и основани хора за изграждането
на Македонския културен дом на Пиротска 5. Самият той в Марна срещат
и е участвал активно като стратегически виждания в строежа на сградата.

С уважение:

София 16.10.2006 г.

Председател на "ИД Българска Орда":
/Милка Славнишва Шварц/

Зам. председател на "ИД Българска Орда":
/Проф. Павел С. Швезков - Доктор на истор
ческите науки/

12. Писмо от Бълг. Орда

НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Филип Димитров
Заместник председател на Народното събрание

София 1169, ул. "Княз Ал. Батенберг" № 1

тел. 987 32 38, 939 23 60, факс 980 53 28

София, 11.10.2006г.

ДО : Г-н Николай Тошев
Председател
Съюз на македонските организации

УВАЖАЕМИ Г-Н ТОШЕВ,

Благодаря за Вашето писмо и брошурата "Погромът над
бежанските организации на българите от Македония" която
ми изпратихте.

Погромът над тези организации, над редица други
дружества и над политическите партии извършен от
комунистическия режим в България (1944-1989) и
унищожаването на плурализма в страната са част от
многобройните престъпления извършени през този период от
завзелите властта.

Въпросите които поставя вашата брошура са няколко.
Без съмнение трябва да се заклейми унищожаването на
организациите на македонските българи, репресирането на
членовете им и конфискацията на имуществото им от
престъпния комунистически режим. Това е в духа и на
приетата в началото на тази година по инициатива на
депутат от СДС Резолюция 1481/2006 на Парламентарната
Асамблея на Съвета на Европа. Справедливо би било да се

С удоволствие бих взел участие в по-нататъшни
обсъждания на този казус.

Филип Димитров

Заместник-председател
На 40-то Народно събрание

13. Писмо от Ф. Димитров

БЪЛГАРСКА ЛИГА ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

член на Международната федерация на лигите за правата на човека,
акредитирана при ООН и Съвета на Европа
1000 София, ул. "Алабаш" № 31

ДЕКЛАРАЦИЯ

на Българската лига за правата на човека

Повече от 12 години правителствата на Република България и българските законодатели търпят разгромването след 9 септември 1944 година на македонските обществени организации, създадени от българи - бежанци от Македония след Кресненско-Разложкото въстание през 1878 г., Илинденското въстание от 1903 год., Хурнета - 1908 год., балканските войни и Първата световна война, към които се включват и масите бежанци след Втората световна война.

Тези организации, именувани културно-благотворителни и взаимоспомагателни братства като скопското, солунското, охридското, велешкото и други братства, дружества, фондации и клубове са създадени на чисто земляческа основа с цел взаимно подпомагане и опазване на родовия корен. Към 1944 год. техният брой е около 700, като от тях през 1933 год. правителствено-назначените, вписани в специалния регистър за сдруженията и фондациите при районните съдилища са 140, а само в София - 40.

Началото на ликвидирането на македонските организации е сложено на 15 юли 1935 год. Задграничното бюро на Българската комунистическа партия в Москва с участието на Владимир Попомов, Антон Югов, Георги Димитров, Васил Коларов и др. обявява "НАЛИЧНОТО НА МАКЕДОНСКА НАЦИЯ И МАКЕДОНСКИ ЕЗИК".

Веднага след 9 септември 1944 год. Българската комунистическа партия, по диктат от Москва, посяга по недопустим начин върху македонските братства. На 14 септември 1944 год. "инициативен комитет" от изтъкнати функционери на БКП произволно обявява за разтурен Македонския национален комитет на братствата. Политбюро на БКП/в/ с протокол № 135 от 15 март 1947 год. предпага прекратяване на Македонските братства.

Въпреки това македонските братства със своя масов и авторитетен състав, станали основен фактор на българското гражданско общество и здрави ядра на българщината, дава категоричен отпор на тоталитарната власт и не се подчиняват на акцията на Коминтерна за създаване на македонска нация и македонски език.

14. Декларация от Българската лига

ПРОТОКОЛ № 135
от 15 март 1947 г.

Прелис.

19

РЕШЕНИЕ НА ПОЛИТБЮРО ОТ 15 МАРТ 1947 Г. ПО МАКЕДОНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ И ОБЩЕСТВА

След създаването на македонската народна република в границите на федеративната Народна Република България отпадна необходимостта от съществуването на старите македонски организации и институти в България. Вместо тях на работа, пред македонските лица, които в България си имат полезно образование на македонски език или българо-македонските дружества.

Обществено провозгласява:

1. Македонският научен институт, заедно с етнографския институт, да бъдат провозгласени в Скопие. Досегашният управителски съвет да се самоликвидира. Да се направи една комисия от българи, която да проучи конкретно този въпрос и да направи предложения.

2. Македонските емигрантски братства, като обществени организации, да бъдат реорганизовани.

3. Националният македонски емигрантски комитет, като ресорен център на емигрантските братства, да се омиротвори.

4. Списания "Македонски вестник" и вестник "Македонско знаме" престават да излизат.

5. Да се вземат мерки за поестрашното подобрение на в. "Пламско дело", като се увеличи най-вече популярността на делото на "Съветската народна република". Във вестника да се дават статии на съветски български език, но в македонски език, като официален език на македонската република Македонија. Да се издават серия брошури на македонски език.

6. Ликвидирането на досегашните македонски организации да се извърши от самите тях, като техния собствено имущество. За целта ЦК на Националния комитет на братствата да организира комисии от представители на братствата и общински дружинници пообходно места от омиротвореното на сербските македонски организации.

7. Да се призоват на Софийския общински съвет да заключи с македонски емигрантски договор с Научния македонски институт Анаполис, в обичайно на общинско място, за беге негов да организира /спиред инициативата/ съобщеност на Социалната община, но тя веднага да се раздели да се даде, особено много-важно, срещу единичен иконом, на българо-македонските дружества.

8. Отговорен за превеждането на вестника "Пламско дело" по ЦК на БКП - др. Георги Чанков.

Имената на родоотстъпниците подписали "Протокола"		Г. Димитров
		В. Коларов
		Тр. Костов
		Ант. Югов
		Г. Чанков
		П. Кунин
		В. Червенков

15. Решение на Политбюро на ЦК на БКП от 1947 г.

ПАРЛАМЕНТАРНА АСАМБЛЕЯ

НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА

РЕЗОЛЮЦИЯ 1096 (1996)*

за мерките за разрушаване
на наследството
на бившите комунистически
тоталитарни системи

1. Наследството на бившите комунистически тоталитарни системи не е лесно за манипулиране. На институционално ниво това наследство включва (прекалена) централизация, милитаризация на гражданските институции, бюрокрация, монополизация и свърх регулиране; на ниво общество то достига от колективизъм и конформизъм до съляпо подчинение и други модели на тоталитарно мислене. Установяването отново на гражданска, либерална държава под върховенството на закона върху тази основа е трудно - затова старите структури и модели на мислене трябва да бъдат разрушени и превъзможнати.

...

3. Опасностите от провал на процеса на преход са многобройни. В най-добрия случай, ще властва олигархия вместо демокрация, корупция вместо върховенството на закона и организираната престъпност вместо правата на човека. В най-лошия случай, резултатът може да бъде "нежна реставрация" на то-

*Дебат на Асамблеята състоял се на 27 юни 1996 г. (22-ро заседание) (виж Дос. 7568, доклад на Комисията по правни въпроси и права на човека, докладчик: г-н Северин). Текстът е приет от Асамблеята на 27 юни 1996 г. (23-то заседание)

тоталитарния режим, ако не и насилствено сваляне от власт на младата демокрация...

...

10. Освен това, Асамблеята съветва собствеността, включително и тази на църквите, която е била **незаконно или несправедливо заграбена от държавата**, национализирана, конфискувана или по друг начин експроприирана по време на властта на комунистическо-тоталитарните системи да бъде по принцип **реституирана на своите първоначални собственици изцяло**, ако е възможно, без да се нарушават правата на настоящите собственици, които добросъвестно са придобили собствеността и без да се вреди на напредъка на демократичните реформи.

...

16. И накрая, най-добрата гаранция за разрушаването на бившите комунистически тоталитарни системи са задълбочените политически, правни и икономически реформи в съответните страни, водещи до създаването на действителен **демократичен манталитет и политическа култура**. Затова Асамблеята приканва всички утвърдени демокрации да Предоставят своята помощ и съдействие на новосъздаващите се демокрации в Европа, **особено що се отнася до подкрепа за развитието на гражданското общество**.

16. Резолюция 1096 – т.т.1 и 3 на ЕС

Македонски благотворителни братства в България

I. В София:

- 1/ Битолско благотворително братство,
- 2/ Благотворително братство в село Надежда,
- 3/ Благотворително братство в село Сливница,
- 4/ Велешко благотворително братство,
- 5/ Воденско благотворително братство,
- 6/ Галичко - Рѣканско благотворително братство,
- 7/ Гевгелийско благотворително братство,
- 8/ Гостиварско благотворително братство,
- 9/ Дебърско благотворително братство,
- 10/ Демирхисарско (Битолско) благотворително братство,
- 11/ Доиранско благотворително братство,
- 12/ Драмско благотворително братство,
- 13/ Ениджевардарско благотворително братство,
- 14/ Кайларско благотворително братство,
- 15/ Католическата лига,
- 16/ Кичевско благотворително братство,
- 17/ Княжевско благотворително братство,
- 18/ Костурско благотворително братство,
- 19/ Кочанско благотворително братство,
- 20/ Красноселско благотворително братство,
- 21/ Кратовско благотворително братство,

- 22/ Крушовско благотворително братство,
- 23/ Кукушко благотворително братство,
- 24/ Кумановско благотворително братство,
- 25/ Леринско благотворително братство,
- 26/ Македонско благотворително братство "Трако Мачев",
- 27/ Малешевско благотворително братство,
- 28/ Малкопапрадишко благотворително братство,
- 29/ Охридско благотворително братство,
- 30/ Паланечко благотворително братство,
- 31/ Прилепско благотворително братство,
- 32/ Радовишко благотворително братство,
- 33/ Ресенско благотворително братство "Трайко Китанчев",
- 34/ Скопско благотворително братство,
- 35/ Смиловско благотворително братство,
- 36/ Солунско благотворително братство,
- 37/ Стружка благотворително братство,
- 38/ Струмишко благотворително братство,
- 39/ Сърско благотворително братство,
- 40/ Тетовско благотворително братство,
- 41/ Тиквешко благотворително братство
- 42/ Щипско благотворително братство "Тодор Александров"

II. В Петрички окръг (Пиринска Македония):

- 1/ В Горна Джумая - Благотворително братство "Тодор Александров",

- 2/ В село Крупник - Горноджумайско,
- 3/ В село Сумитли - Горноджумайско,
- 4/ В град Неврокоп,
- 5/ В село Копривлян - Неврокопско,
- 6/ В град Разлог,
- 7/ В град Петрич,
- 8/ В село Брезница - Петричко,
- 9/ В село Враня - Петричко,
- 10/ В село Вьксен - Петричко,
- 11/ В село Гореме - Петричко,
- 12/ В село Добри Лаки - Петричко,
- 13/ В село Игралище - Петричко,
- 14/ В село Камена - Петричко,
- 15/ В село Ключ - Петричко,
- 16/ В село Кулата - Петричко,
- 17/ В село Митиново - Петричко,
- 18/ В село Скърт - Петричко,
- 19/ В село Старчево - Петричко,
- 20/ В село Тополница - Петричко,
- 21/ В село Ширбаново - Петричко,
- 22/ В град Свети Врач - "Али Ботуш"
- 23/ В село Белица - Светиврачко,
- 24/ В село Горно Спанчево - Светиврачко,
- 25/ В село Долно Спанчево - Светиврачко,
- 26/ В село Лехово - Светиврачко,
- 27/ В село Манджово - Светиврачко,
- 28/ В село Марикостиново - Светиврачко,
- 29/ В село Марино поле - Светиврачко,
- 30/ В село Ново Ходжово - Светиврачко,
- 31/ В град Мелник - Светиврачко,
- 32/ В село Петрово - Светиврачко,
- 33/ В село Пиперица - Светиврачко,
- 34/ В село Плоски - Светиврачко,
- 35/ В село Склаве - Светиврачко,
- 36/ В село Чучулигово - Светиврачко,
- 37/ В село Хърсово - Светиврачко,
- 38/ В село Левуново - Светиврачко

III. Из другите окръзи в България:

- 1/ В град Анхиаля,

- 2/ В село Алекоария - Анхиаляско,
- 3/ В село Баня - Анхиаляско,
- 4/ В село Власи - Анхиаляско,
- 5/ В село Даутли - Анхиаляско,
- 6/ В село Равда - Анхиаляско,
- 7/ В село Чимос - Анхиаляско,
- 8/ В град Айтос
- 9/ В град Борисовград
- 10/ В град Бургаз
- 11/ В град Бяла Слатина
- 12/ В село Ружинци - Белослатинско,
- 13/ В град Варна
- 14/ В село Бяла - Варненско,
- 15/ В село Долни чифлик - Варненско,
- 16/ В град Видин
- 17/ В град Враца
- 18/ В село Елисейна - Врачанско,
- 19/ В село Криводол - Врачанско,
- 20/ В гара Мездра - Врачанско,
- 21/ В град Габрово
- 22/ В град Горна Оряховица
- 23/ В село Кесарево - Горнооряховско,
- 24/ В Даръдере
- 25/ В град Дупница
- 26/ В село Рила - Дупнишко,
- 27/ В Егри-дере
- 28/ В град Елхово
- 29/ В Есхи Джумая
- 30/ В село Долна баня - Ихтиманско,
- 31/ В град Карнобат,
- 32/ В град Кавакли,
- 33/ В град Казанлък,
- 34/ В град Карлово,
- 35/ В град Кула,
- 36/ В Кушу кавак,
- 27/ В град Кърджали,
- 28/ В село фотакларь - Кърджалийско,
- 39/ В град Кюстендил,
- 40/ В село Поешеве - Кюстендилско,
- 41/ В град Ловеч,
- 42/ В град Лом,
- 43/ В село Крива Бара - Ломско,
- 44/ В село Сливовик - Ломско,

- 45/ В село Телиш - Луковитско,
 46/ В град Месемврия,
 47/ В град Никопол,
 48/ В село Саладиново - Никополско,
 49/ В село Тръстеник - Никополско,
 50/ В село Шияково - Никополско,
 51/ В село Коиловци - Никополско,
 52/ В град Нова Загора,
 53/ В град Нови Пазар,
 54/ В Орта Кьой,
 55/ В село Мандрица - Ортакьойско,
 56/ В град Оряхово,
 57/ В село Бешли - Оряховско,
 58/ В село Галово - Оряховско,
 59/ В село Гложане - Оряховско,
 60/ В село Долни Луковит - Оряховско,
 61/ В село Кнежа - Оряховско,
 62/ В село Козлюгуй - Оряховско,
 63/ В село Ставерци - Оряховско,
 64/ В село Хайредин - Оряховско,
 65/ В град Пазарджик,
 66/ В село Башикьорово - Пазарджишко,
 67/ В гара Белово - Пазарджишко,
 68/ В село Ели дере - Пазарджишко,
 69/ В село Кюсе-муратово - Пазарджишко,
 70/ В село Паталеница - Пазарджишко,
 71/ В село Сараньово - Пазарджишко,
 72/ В село Црънча - Пазарджишко,
 73/ В град Перник,
 74/ В град Плевен,
 75/ В село Долни Дьбник - Плевенско,
 76/ В село Левски - Плевенско,
 77/ В село Махалата - Плевенско,
 78/ В село Радшево - Плевенско,
 79/ В град Пловдив,
 80/ В село Белащица - Пловдивско,
 81/ В село Голямо Конаре - Пловдивско,
 82/ В село Дугене - Пловдивско,
 83/ В село Дълги Геран - Пловдивско,
 84/ В село Ени-кьой - Пловдивско,
 85/ В село Кричим - Пловдивско,
 86/ В село Куртово Конаре - Пловдивско,
 87/ В село Мальк чардак - Пловдивско,
 88/ В село Насва-кьой - Пловдивско,
 89/ В село Брезово - Пловдивско,
 90/ В село Мечкюр - Пловдивско,
 91/ В село Демир-гешли - Пловдивско,
 92/ В град Пещера,
 93/ В село Айдиново - Пещерско,
 94/ В село Батак - Пещерско,
 95/ В село Перущица - Пещерско,
 96/ В село Ракитово - Пещерско,
 97/ В град Провадия,
 98/ В град Горни цифлик - Провадийско,
 99/ В град Повово,
 100/ В град Радомир,
 101/ В град Разград,
 102/ В град Русе,
 103/ В село Хотинци - Русенско,
 104/ В град Самоков,
 105/ В град Свиленград,
 106/ В град Свищов,
 107/ В село Караисен,
 108/ В село Морава - Свищовско,
 109/ В село Овча Могила - Свищовско,
 110/ В село Чаушово - Свищовско,
 111/ В град Севлиево,
 112/ В град Сливен,
 113/ В град Станимака (Асеновград),
 114/ В село Горни Воден - Станимашко,
 115/ В село Долни Воден - Станимашко,
 116/ В село Куклен - Станимашко,
 117/ В град Стара Загора,
 118/ В град Троян,
 119/ В град Търново,
 120/ В град Фердинанд,
 121/ В град Харманли,
 122/ В град Хасково,
 123/ В град Червен бряг,
 124/ В град Чирпан,
 125/ В село Скобелево - Чирпанско,
 126/ В град Шумен,
 127/ В град Ямбол,
 128/ В село Атолово - Ямболско,
 129/ В гара Тръмбеш,
 130/ В гара Раднево

Списък
на прекратените фирмени дела
на македонските братства
и организации в София

1. Фирмено дело N 84/1934 г. на Велешкото братство
2. Фирмено дело N 306/1934 г. на Воденско-Ъаленското братство
3. Фирмено дело N 86/1934 г. на Галичко-Реканското братство
4. Фирмено дело N 584/1934 г. на Гевгелийското братство
5. Фирмено дело N 558/1934 г. на Дебърското братство
6. Фирмено дело N 73/1934 г. на Дойранското братство
7. Фирмено дело N 89/1934 г. на Илинденската организация
8. Фирмено дело N 595/1934 г. на Кайлярското братство
9. Фирмено дело N 343/1934 г. на Кичевското братство
10. Фирмено дело N 101/1934 г. на Костурското братство
11. Фирмено дело N 102/1934 г. на Костурското женско гружество
12. Фирмено дело N 63/1934 г. на Крушовското братство
13. Фирмено дело N 265/1934 г. на Кукушкото братство
14. Фирмено дело N 83/1934 г. на Кумановското братство
15. Фирмено дело N 219/1934 г. на Леринското братство
16. Фирмено дело N 158/1934 г. на Македонското женско гружество
17. Фирмено дело N 310/1934 г. на Македонска женска дружба
18. Фирмено дело N 81/1934 г. на Смилевското братство
19. Фирмено дело N 529/1934 г. на Македонско младежко гружество
20. Фирмено дело N 389/1934 г. на Македонския младежки съюз
21. Фирмено дело N 23/1935 г. на Македонския научен институт
22. Фирмено дело N 559/1934 г. на Македонска младежка организация
23. Фирмено дело N 569/1934 г. на Македонско гружество в Малешевци
24. Фирмено дело N 75/1934 г. на Малкопапрадишко братство
25. Фирмено дело N 2/1935 г. на Охридското братство
26. Фирмено дело N 58/1934 г. на Паланечко братство
27. Фирмено дело N 165/1934 г. на Прилепско братство
28. Фирмено дело N 608/1934 г. на Разложко братство
29. Фирмено дело N 194/1934 г. на Ресенско братство
30. Фирмено дело N 16/1934 г. на Серското братство
31. Фирмено дело N 80/1934 г. на Скопското братство
32. Фирмено дело N 181/1934 г. на Солунското братство
33. Фирмено дело N 208/1934 г. на Тетовското женско гружество
34. Фирмено дело N 495/1934 г. на Тетовско-Гостиварското братство
35. Фирмено дело N 444/1934 г. на Тиквешкото братство
36. Фирмено дело N 146/1934 г. на Ципското братство